

forhøjelse. Jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) har Ret i, at vi ved denne Lejlighed have vist nogen Smaalighed. S' hvert Fald vil der næppe være mange i Folketinget, som ville give ham Ret i, at der er nogen særlig Smaalighed i dette, ikke at forhøje Lønninger af denne Størrelse, naar man i Fjor har givet en almindelig Lønningslob for disse Mænd. Hvad angaar de 600 Kr. til Assistenten for Lærerne i Matematik ved den polytekniske Læreanstalt, da er det jo muligt, at det kan være gavnligt, naar Undervisningen i Matematik skal drives i samme Omfang, og navnlig naar Opgaverne skulle udarbejdes i samme Omfang som hidtil, at Læreren har nogen Hjælp til Gennemgangen. Det er jo opløst i Anmærkningerne, at Lærerne ved den polytekniske Læreanstalt have haft saadan Hjælp til disse Arbejder i det sidste Aar, at man har lønnet en Mand til at hjælpe dem med 400 Kr. af Kontoen: Ekstraordinære Udgifter. Vil man hjælpe sig paa saadan Maade, bliver det jo en Sag for sig. Men en helt anden Ting er det, naar man paa Finansloven opretter en særlig Assistentplads for Læreren i Matematik ved den polytekniske Læreanstalt; thi saa vi først begyndt paa at oprette saadanne særlige Assistentpladser, ville vi staa meget vanskeligt over for Konsekvenserne, naar man fra andre Lærere vilde kræve noget lignende; og det vil meget let gaa saaledes, at naar vi først have lavet en saadan Plads, blive vi nødt til at forhøje Lønningen for den efterhaanden og saaledes i Virkeligheden skabe et nyt Embede. Vi have derfor ment, at dette Spørgsmaal ganske naturligt hører hjemme under Behandlingen af hele Lønningsloven for den polytekniske Læreanstalt, men ikke paa Finansloven. Hvad Aalborg Skole angaar, vil jeg indrømme, at den Stilling, som Folketinget kommer i over for denne provisoriske Foranstaltning som over for andre provisoriske Foranstaltninger, naturligvis har sine Vanskeligheder. Det er meget vanskeligt klart og logisk at begrunde de enkelte Forslag, man bliver nødt til at stille i disse Forhold; men det ligger i, at hele det Grundlag, som vi der kommer til at arbejde paa, er et meningsløst Grundlag. Naar man uden Bevilling har opført en saadan Bygning som den, der her foreligger, og derved altsaa er gaaet helt uden for alle de Forudsætninger, hvorpaa Bevillingsmyndigheden og Finanslovgivningen hvile, kan det naturligvis ikke undgaa, at der kommer ganske mærkelige Konsekvenser frem deraf. Folketingets Mening med at stemme

mod alle de Forslag, der ere fremkaldte ved saadanne provisoriske Foranstaltninger, er selvfølgelig kun den at opretholde Protesten imod disse provisoriske Foranstaltninger, og man kan ikke gøre det saaledes, at man tager en enkelt af disse provisoriske Foranstaltninger ud af Sammenhængen med hele det øvrige provisoriske System, under hvilket vi fremdeles leve. Man maa lade de provisoriske Stridsspørgsmaal mellem Regeringen og Folketinget staa, indtil man overhovedet har faaet det provisoriske System ud af Verden, saa maa man med Hensyn til alle disse Ting finde en Løsning, der stemmer med en regelmæssig Ordning af Finansforvaltningen. Der blev gjort nogle Bemærkninger om Realkolerne fra forskellige Medlemmer; men jeg skal ikke indlade mig nærmere derpaa, da vi jo have beholdt os vor Stilling til hele denne Sag til 3dje Behandling. Jeg skal blot sige, at de Betragtninger, der ere fremsatte fra flere ærede Medlemmer, ogsaa have deres Talsmænd inden for Udvalget. Der er ogsaa der hos adskillige Medlemmer stor Tvivl om, hvor vidt det vil være rigtigt at gaa videre med hele Realkolebevillingen, men navnlig er der et almindeligt Ønske om, at denne Bevilling ikke for Fremtiden faar Lov til at vokse vildt, saaledes som den hidtil har gjort, men at den maa komme ind under nogenlunde faste Regler, saa at man ved, hvad det er, man gør, naar man giver en Bevilling til disse Skoler. — Endelig er der et Punkt, som jeg før ikke kom til at omtale, men som jeg vil gøre en Bemærkning om, da vi have omtalt det i Betænkningen. Det er Spørgsmaalet om Bevillingen til Pensioner, som i en ældre Alder give sig til at studere. Der er i Aar stillet Forslag om yderligere at nedsætte den Konto, som er bestemt til dette Formaal, og Udvalget tiltræder Forslaget om at nedsætte den med et Par Tusind Kroner. Men i Betænkningen har Udvalget gjort den Bemærkning, at man ikke finder, der er Anledning til yderligere Nedsættelse. Sagen er, at denne Konto for nogle Aar siden voksede meget stærkt. Den voksede i kort Tid saa stærkt, at den i 1882—83 var naaet op til 22,000 Kr., i 1886—87 gif den saa ned til 17,000, i 1888—89 til 15,000 i 1891—92 til 10,000 og nu til 8,000 Kr. Vi have været enige om, at man i sin Tid vistnok kom altfor højt op med denne Konto, og at man mulig paa denne Maade loffede Fjoll til at give sig ind paa den studerende Vej, som ikke burde have gjort det i den Alder og i de Forhold, hvorunder de levede, men paa den anden Side frygter Udvalget for, at man skal gaa til den